

д-р Мариян Иванов

ХРОНИЧНИ И ЧЕСТО РЕЦИДИВИРАЩИ ЗАБОЛЯВАНИЯ

**ТЕХНИКА ЗА ИЗБОР
НА ПОДХОДЯЩИТЕ ХОМЕОПАТИЧНИ
МЕДИКАМЕНТИ**

ЧАСТ II

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРЕДИСЛОВИЕ	7
СТОМАШНО-ЧРЕВНА СИСТЕМА	13
ЧЕСТО ПОВТАРЯЩ СЕ ИЛИ ХРОНИЧЕН ЗАПЕК	14
ЧЕСТО ПОВТАРЯЩО СЕ ИЛИ ХРОНИЧНО РАЗСТРОЙСТВО.....	21
ЧЕСТО ПОВТАРЯЩО СЕ ПОВРЪЩАНЕ	28
ЧЕСТО ПОВТАРЯЩИ СЕ ИЛИ ХРОНИЧНИ СТОМАШНО-ЧРЕВЕН ДИСКОМФОРТ, ГАЗОВЕ, КИСЕЛИНИ	30
ЯЗВЕНА БОЛЕСТ.....	42
ЧЕСТО ПОВТАРЯЩИ СЕ И ХРОНИЧНИ ЖЛЪЧНО-ЧЕРНОДРОБНИ ПРОБЛЕМИ	46
ХРОНИЧЕН ХЕПАТИТ	54
РЕГУРГИТАЦИЯ	57
АЛЕРГИЧНИ ЗАБОЛЯВАНИЯ	59
ЧЕСТО РЕЦИДИВИРАЩА И ХРОНИЧНА УРТИКАРИЯ.....	60
СЕННА ХРЕМА	69
БРОНХИАЛНА АСТМА.....	79
СЛЪНЧЕВА АЛЕРГИЯ	102
СТУДОВА АЛЕРГИЯ.....	107
ХРАНИТЕЛНА АЛЕРГИЯ	109
ОЧНИ ЗАБОЛЯВАНИЯ	113
ИНФЕКЦИОЗЕН И АЛЕРГИЧЕН КОНЮНКТИВИТ.....	114
ХАЛАЦИОН (ЕЧЕМИК)	121
УМОРА НА ОЧИТЕ	125
ДИАБЕТНА РЕТИНОПАТИЯ	129
ХИПЕРТОНИЧНА РЕТИНОПАТИЯ.....	132

ПРОБЛЕМИ СЪС ЗЪБИТЕ И УСТНАТА КУХИНА	139
НИКНЕНЕ НА ЗЪБИ	140
ЧЕСТО ПОВТАРЯЩИ СЕ АФТИ.....	142
КАРИЕСИ	144
ГИНГИВИТ И ПАРОДОНТИТ	146
ХИПЕРСАЛИВАЦИЯ.....	148
ЗАБОЛЯВАНИЯ НА КОЖАТА И КОСАТА	149
ЕКЗЕМА И АТОПИЧЕН ДЕРМАТИТ.....	150
АКНЕ.....	163
АКНЕ РОЗАЦЕА	173
ПСОРИАЗИС	175
МИКРОСПОРИЯ	181
ХЕРПЕС СИМПЛЕКС	183
БРАДАВИЦИ.....	190
ХЕМАНГИОМИ.....	194
ПОВИШЕНО ИЗПОТЯВАНЕ	197
БЕЛЕЗИ	199
КОЖНИ ИНФЕКЦИИ.....	203
ДЕКУБИТУС.....	205
КОСОПАД.....	208

ПРЕДИСЛОВИЕ

Клиничният опит в областта на хомеопатията показва, че съществуват различни пътища за подбор на хомеопатични лекарства, когато става въпрос за лечение на хронични и на често рецидивиращи заболявания. На практика при такива заболявания биха могли да бъдат използвани 4 основни пътища за предписване на подходящите хомеопатични медикаменти:

- 1• Симптоматичен път.
- 2• Път, съответстващ на патоанатомията, патофизиологията и/или патогенезата на съответното заболяване.
- 3• Път, съответстващ на етиологията на съответното заболяване и/или на факторите, които провокират неговото отключване или влошаване.
- 4• Път, съответстващ на типа реакция и/или на чувствителния тип, включително и на конституционалния такъв.

Тези четири пътя на подбор и предписване на хомеопатични медикаменти при хронични и често рецидивиращи заболявания могат схематично да се представят с помощта на 4 квадранта:

1 Симптоматични медикаменти	2 Медикаменти, съответстващи на патоанатомията, патофизиологията и/или патогене- зата на заболяването
4 Медикаменти, съответ- стващи на типа реакция и/или на чувствителния тип на пациента	3 Медикаменти, съответстващи на етиологията и/или провокира- щите и влошаващи фактори

Така изложената техника на избор на хомеопатичните медикаменти е много близка до начина на мислене на лекаря. Това я прави лесно разбираема и лесно приложима в практиката. В нея също става въпрос за подбиране на лекарства, съобразени с етиологията, патогенезата, патофизиологията, патоанатомията и клиничните прояви (симптоматични медикаменти от първи квадрант) на съответното заболяване.

Основните отлики от конвенционалната медицина са:

- разширяване на понятието етиология. В хомеопатията то включва не само провокиращите материални фактори на едно заболяване, каквито са микробните агенти, паразитите, алергените, антителата, токсичните вещества и др., но и емоциите, метеорологичните условия, денонощния ритъм и редица други фактори и обстоятелства, за които алопатичната медицина или не държи сметка, или няма какво да предложи...
- определяне на чувствителния тип, респективно на типа реакция на пациента, на които съответстват и определени хомеопатични лекарства. То е задължително, ако искаме да постигнем траен положителен резултат по отношение на профилактиката и лечението на хронични или често рецидивиращи заболявания.

Предложената от мен техника за подбор на хомеопатични лекарства свежда до минимум вероятността да бъдат пропускани важни медикаменти в лечението на хронични и на често рецидивиращи заболявания. Това се дължи на факта, че е стандартизиран начинът на търсене и намиране на подходящите хомеопатични лекарства.

Благодарение на тази стандартизация ние всеки път можем да разчитаме на терапевтичен успех. Това не противоречи на факта, че всеки човек е неповторима индивидуалност по отношение на компонентите, които го изграждат – тяло, разум, душа и дух.

Важно е да се подчертае, че става въпрос за стандартизация на **подхода** за определяне на подходящата хомеопатична терапия, а не за стандартизация на самата терапия.

При различните пациенти с диагноза „Бронхиална астма“ например хомеопатичните лекарства, подбрани с помощта на изложената в тази книга стандартизирана методология ще бъдат различни в зависимост от:

- клиничните прояви, които могат да бъдат най-разнообразни;
- това дали астматичните пристъпи се влияят от инфекциозни агенти, емоции, метеорологични условия, часовете на денонощието, физически натоварвания и много други;
- чувствителния тип и типа реакция на пациента;
- други фактори в и извън нас.

Правилно ли е от хомеопатична гледна точка в периодите на ремисия на едно заболяване да се предписва медикамент, подобран съобразно характерните прояви на кризите, когато това заболяване е обострено, в случай, че тези прояви си приличат? От гледна точка на хомеопатичната логика такъв медикамент би трябвало да е ефективен само когато симптомите на заболяването са налице.

Практиката обаче на много от лекарите хомеопати показва, че използването по такъв начин на медикаментите за криза има своите положителни последствия върху хода на съответното заболяване. Причините за това може би са че:

- резултатът от лечението е много по-лош, когато мерките бъдат взети тогава, когато симптомите са вече разгърнати;
- всекидневният прием на съответните т.нар. симптоматични медикаменти, поне в началото, когато кризите са много почести, предполага непрекъснато покритие, което неутрализира проявите на кризата още в самото и начало и намалява силата на изявата ѝ.
- много от симптоматичните медикаменти имат и някакво по-дълбоко допълнително въздействие върху болестния процес. Така например *Phytolacca* не е само симптоматичен медикамент за болки в гърлото, но според данните от проведени изследвания е и имуномодулятор. В качеството му на такъв, стимулирайки имунната защита, този медикамент участва на ниво патофизиология и патогенеза на хроничния или на често рецидивирания фарингит. По същата логика *Apis mellifica* не е само обикновен симптоматичен медикамент за розови уртикариални обриви със сърбеж, облекчаващ се от топло. Базирайки се на доказателствата, с които разполагаме, че този медикамент стимулира уплътняването на мембраните на базофилите и мастоцитите, смело можем да предположим, че бихме могли да използваме *Apis mel-*

lifca не само за профилактика и лечение на често рецидивираща или на хронична уртикария, а и на всяко заболяване с алергична генеза. В тези случаи *Apis mellifica* участва на ниво патофизиология и патогенеза на болестния процес, стимулирайки противоалергичната защита на организма.

Може да се продължи още дълго с примерите за това как уж чисто симптоматични медикаменти влияят не само на съответните симптоми, но и участват на ниво патофизиология и патогенеза на болестния процес, който ги е предизвикал. Това е едно от основанията такива медикаменти да бъдат изписвани по определен начин и в периодите извън пристъп на съответното заболяване.

Абсолютно съм убеден, че с напредване на научно-изследователската дейност в областта на хомеопатията ще се натрупват все повече данни за симптоматични медикаменти, които влияят и на ниво патофизиология, патогенеза и дори патоанатомия на болестта. Така тези медикаменти ще станат верни наши помощници в профилактиката и лечението на хронични заболявания и на такива с чести рецидиви. В тези случаи те се назначават независимо от чувствителния тип и от типа реакция на пациента и ефектът от тях винаги е налице.

Пак независимо от чувствителния тип и от типа реакция на пациента, както и независимо от локализацията на болестта и от нейните симптоми, можем да назначаваме и медикаменти, отговарящи етиологично на болестните прояви. *Dulcamara* например ще изпишем винаги, когато влажният студ провокира или влошава съответните оплаквания, *Staphylococcinum* – когато става въпрос за стафилококова инфекция, *Stramonium* – когато се касае за болестен процес, провокиран от гняв или преживян ужас и т.н.

Присъствието на един и същ медикамент в повече от един квадрант при даден клиничен случай доказва, че той е особено подходящ за този случай. Предписването на медикаменти, подбрани на базата на съответствие на ниво патофизиология, патогенеза, патоанатомия е особено сигурно, тъй като изключва всякакъв субективизъм. До голяма степен това важи и за подбора на хомеопатични медикаменти, извършващ се на базата на етиологично съответствие. При различните пациенти и при различ-

ните заболявания един и същ медикамент може да бъде представител на различни квадранти. Така например при някои пациенти с хронични или рецидивиращи пикочни инфекции *Silicea* има място в прескрипцията, защото съответства на патогенезата на заболяването – намалена имунна защита и в този случай той е медикамент от втори квадрант. *Silicea* обаче може да бъде изписан и защото съответства на туберкулиново-сикотичния тип реакция на пациента или на неговия чувствителен тип и тогава той се явява медикамент от четвърти квадрант и т.н.

Друг пример. *Lachesis* може да бъде чисто симптоматичен медикамент от първи квадрант при Акне розацеа. *Lachesis* обаче може да бъде и медикамент от трети квадрант, когато симптомите са провокирани или засилени преди менструация или в периода на климактериума при жената. Не на последно място *Lachesis* може да бъде медикамент за чувствителен тип – от четвърти квадрант и т.н...

Може ли да се каже, че изписани на базата на предложената от мен техника, хомеопатичните медикаменти променят терена на пациентите?

Това, което със сигурност се променя е начинът, по който този терен реагира и това го доказвам всекидневно в своята практика. На базата на постигнатите резултати мога категорично да кажа, че невинаги могат да бъдат променени условията около нас, но винаги може да бъде променен начинът, по който човешкият организъм реагира на тези условия. При същите тези условия – наличието на вируси, бактерии, алергени, фунги, плесени, влага, студ, слънце, стрес и т.н. – реакцията на организма става все по-балансирана, а той – все по-устойчив на външните дразнителни фактори. По този начин кризите и обострянията на едно или друго заболяване стават все по-редки и по-слаби, за да изчезнат напълно при голям брой пациенти.

За лекаря хомеопат както здравето, така и болестта са процеси, а не константни величини. Търсенето и намирането на факторите, които нарушават или провокират нарушаването на финото равновесие между здраве и болест и определянето при всеки конкретен пациент на подходящите лекарства, които ще му позволят да премине от процес „болест“ към процес „здраве“ представляват основата на лечебния хомеопатичен процес.

Профилактиката и лечението на хроничните и на често рецидивиращите заболявания чрез използването на стандартизирана техника за подбор на хомеопатични лекарства позволява:

- пълно излекуване на пациента след определен период от време;
- постепенно намаляване на честотата, силата и продължителността на кризите или на острите епизоди на съответното заболяване в случаите, когато е невъзможно пълно излекуване;
- постепенно намаляване или дори окончателно спиране, когато това е възможно, на алопатичните лекарства. По този начин се постига редуциране или дори пълно прекратяване на страничните действия на тези лекарства;
- подобряване на качеството на живот и на работоспособността на пациента;
- формиране благодарение на постигнатите резултати на позитивна нагласа по отношение на възможностите на собствения организъм за самовъзстановяване. Това ще спомогне за стабилизиране на лечебния ефект, дължащ се на хомеопатията, благодарение на отключване на допълнителен оздравителен потенциал, свързан с психо-емоционалното състояние и вярата в себе си...